

می تواند یکی از نقش های ماندگار تلویزیون در دهه نود باشد، یعنی شخصیت محمد در سریال «گاندو». تماما مشخص است که حاشیه بعدش برای شما هیچ اهمیتی ندارد و تنها مهم این است که چکار کنید تا آن نقش به دل مخاطب بنشیند. درست است؟

بله، درست است.

این نقش حاشیه بدی برای من نداشته است؛ چون به هر حال شما هر کاری که انجام دهید همه جور حرف در موردش زده می شود؛ واقعیت این است که من به این قسمتش نگاه نمی کنم. همانطور که در پاسخ سوال قبل گفتم توجه من به مواردی مثل این است که انجام دادن این کار برای شخص خودم چقدر هیجان انگیز باشد و مخاطب چقدر باور کند که من واقعا آن آدم هستم. در واقع این ها مواردی است که برای من اهمیت دارد.

به عنوان یک بازیگر برای شما به هنگام انتخاب نقش چقدر این موضوع اهمیت پیدا می کند که نقشی که می پذیرید به لحاظ محتوایی با دیدگاه و عقایدتان همخوانی داشته باشد، این برای شما مهم است یا اهمیتی ندارد؟

این مساله به هیچ وجه اهمیت ندارد؛ اتفاقا هر چقدر عقاید آن شخصیت مخالف عقاید من باشد برای من جذاب تر هم می شود.

نمی شود «مصلحت» را با «گاندو» مقایسه کرد اما نقش کسی که قرار است دادخواه و باز پرس باشد هم در «مصلحت» و هم در «گاندو» در یک تم کلی قرار دارند و از آنجا که می دانیم شما وسواس زیادی برای انتخاب نقش دارید، برای قبول نقش «مصلحت» و تکراری نشدن احتمالی دلهره نداشتید؟

دلهره واژه درستی برای آن نیست اما به هر حال این حس در من وجود داشت که ممکن است شباهت هایی بین آن ها به وجود آید و به همین خاطر سخت قبول کردم تا آن نقش را بازی کنم؛ یعنی بارفت و آمدهای مختلف و گپ و گفت های زیادی که انجام شد بالاخره آن را پذیرفتم. من به کارگردان اعتماد کردم و خوشبختانه همه از آن سربلند بیرون آمدیم.

زحمت و تلاش شما برای رسیدن به نقش در کارهایی که حضور دارید پیداست، این خاصیت نقش هایی است که به شما پیشنهاد می شود یا

حتی در یک نقش آرام و بی تحرک هم شما همین اندازه انرژی را برای رسیدن به نقش دارید؟ مورد دوم درست است.

چیزی که از شما در این یکی، دو سال اخیر واضح تر دیده ایم چه میزان از توانایی شما در بازیگری است؟ برای شما تنوع داشتن نقش اصل جذاب تری است یا طول نقش؟ طول نقش که هیچ اهمیتی ندارد اما اینکه چقدر آن شخصیتی که قرار است من اجراش کنم و به آن زندگی ببخشم برای من چالش برانگیز باشد، مهم است و اهمیت دارد.

نقش مطالعه و تدریس در سال های کم کاری نتیجه اش این شده که وقتی یک شخصیت جدید برای بازی به شما معرفی می شود به سرعت می توانید برای آن ساختمان نقش درست کنید و به نقش برسید. در واقع منظور ما این است که در آن سال ها درست است که دوری تلخ بوده اما احتمالا از این جهت برای شما کمک کننده بوده است، درست است؟

بله، من به هر حال بیکار نبوده ام. پیش تر هم گفتم که این شغل من نیست. زمانی که هست خوب است، زمانی که نیست هم اشکالی ندارد. من زندگی ام را می کنم و به قول شما

پژوهش هم را انجام می دهم، تدریس می کنم، بیشتر به زندگی خودم می پردازم و در نتیجه نگرانی ای از این بابت ندارم.

در راستای اشاره کردن به تدریس اجازه بدهید این را هم پرسیم که شما بازیگر باهوشی هستید و همین می شود که وقتی نقش شما در فیلم «شیشلیک» و دوگانه محتوای متفاوت را می بینیم، تعجب نمی کنیم. شما که سابقه استادی و معلمی دارید در انتخاب نقش مهم ترین درایت بازیگر را توجه به چه موضوعی می دانید؟

مهم ترین درایت که عبارت نادرستی است اما اگر بخواهم بگویم که چه عنصری باعث می شود تا بازیگر نقش را انتخاب کند، شاید بتوانم بگویم که مهم ترین ستون ماجرا متن است؛ اینکه آن متن چقدر قصه را درست تعریف کرده باشد و این قصه از چشم مخاطب چقدر می تواند جذاب باشد. من فکر می کنم بازیگر بر این اساس باید کار کند.

کار کردن با محمد حسین مهدویان و جنس سینمای اعتراضی و صاحب عقیده و قبل تر از آن فیلم «مصلحت» و سریال «گاندو» غیر مستقیم یک خط سیری را به ما

پیش تر هم گفتم که بازیگری شغل من نیست. زمانی که هست خوب است، زمانی که نیست هم اشکالی ندارد. من زندگی ام را می کنم و به قول شما پژوهش هم را انجام می دهم، تدریس می کنم، بیشتر به زندگی خودم می پردازم و در نتیجه نگرانی ای از این بابت ندارم